

அத்தியாயம் - 17

திரையிசைப் பாடல்களில் சங்க இலக்கியத்தின் செல்வாக்கு

முனைவர் க. சேகர்¹

¹நெறியாளர்,
மாநிலக் கல்லூரி (தன்னாட்சி),
சென்னை -05.

திரு. தா. சரவணன்²

²முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,
மாநிலக் கல்லூரி (தன்னாட்சி),
சென்னை -05.

மின்னஞ்சல்: tsaravanan711@gmail.com

முன்னுரை

தமிழ் இசையோடு பிறந்து வளர்ந்த மொழியாகும். தமிழர் வாழ்க்கையானது பாடல்களோடு பின்னிப்பிணைந்துள்ளது. தமிழர்கள் இசைவளம் பெருக்கி வாழ்ந்த வரலாற்றினை தொல்காப்பியம், சிலப்பதிகாரம் மற்றும் பக்தி இலக்கியம் வாயிலாக அறிகிறோம். இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ் என்னும் மூவகை பிரிவும் ஒருங்கே அமைந்து வளர்ந்திருப்பது தமிழ்மொழிக்கே உரியத் தனிச்சிறப்பாகும். அந்த வகையில் இசைச் செழுமையை இன்று வரையில் பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கும் நூல்களில் சங்க இலக்கியம் சிறப்பு வாய்ந்ததாக திகழ்கிறது. தமிழிசை மரபும் நல்வாழ்வியலோடு இசையையும் பாடல்களையும் நம்மைவிட்டுப் பிரிக்க முடியாத வகையில் இணைத்துள்ளன. மனிதன் பிறந்தது முதல் இறக்கும் வரை பாடுகிறான்,

திரையிசைப் பாடல்களில் சங்க இலக்கியத்தின் செல்வாக்கு

பாடல்களைக் கேட்டு இன்பறுகிறான். தாலாட்டு, விளையாட்டு, தெம்மாங்கு, கும்மி, ஒப்பாரி எனப் பல்வேறு பெயர்களை அதற்குச் சூட்டி மகிழ்கிறான். இவ்வகையில் சங்க இலக்கியப் பாடல்களின் ஈர்ப்பு, திரையிசைப் பாடல்களில் எவ்வாறு மிளிர்கிறது என்பதை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

திரையிசைப் பாடல்களில் இலக்கியம்

இலக்கியத்தில் சுவைமிக்க பாடல்கள் பல இருந்த போதிலும் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், திரையிசைப் பாடல்கள் பிரபலமடைந்த அளவுக்கு இலக்கியத்தில் உள்ள பாடல்கள் படித்தவர்களைத் தவிர பிற மக்களிடம் சென்று சேரவில்லை. ஏனெனில் அதன் கடினத்தன்மையையே அதற்குக் காரணமாகும். இலக்கியத்தில் உள்ள பாடல் வரிகளை கவிஞர்கள் தன்னுடைய திரையிசைப் பாடல்களில் பயன்படுத்தி அதனை எளிமையாக்கி மக்களிடம் சேர்த்தனர். இலக்கியத்திற்கும், திரையிசைக்கும் இடையே இருக்கும் இடைவெளியைக் குறைத்துத் தங்களது பாடல்களில் இலக்கிய வரிகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்கள்.

பழைய சிந்தனையைப் புதிய வடிவில் தரும்போக்கு எல்லா நாட்டு இலக்கியங்களிலும் காணக்கூடிய ஒரு பொதுப் பண்பாகும். திரைப்படக் கவிஞர்கள் இந்தப் போக்கினைப் புரிந்து கொண்ட தங்கள் படைப்புகளுக்கு முந்தைய இலக்கியங்கள் கூறும் கருத்தகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றனர். இதைச் செம்மையாகச் செய்தவர்களுள் கவிஞர் கண்ணதாசன் குறிப்பிடத்தக்கவர். இலக்கியங்களை முறைப்படிக்கற்ற வைரமுத்து,

*“இன்று படத்துக்குப் பாட்டுமுத
கம்பனே வந்தாலும் கதைவேறு,
சீதையைப் பற்றிச் சிலேடையில் சொன்னால்தான்
கம்பனுக்குச் சினிமா கம்பெனியில் இடமுண்டு”*

என இலக்கியத்தின் கடினத்தன்மையால் மக்களிடம் நாம் சொல்ல வேண்டிய கருத்துச் சென்று சேராது என்பதை இவ்வாறு உணர்த்துகிறார். இவர்களைப் போன்றே பிறக்கவிஞர்களும் இலக்கிய வரிகளை தன்னுடையப் பாடல்களில் பயன்படுத்திய நிலையினை காணமுடிகிறது. மேலும், திரைப்படம் என்ற ஊடகத்தின் வழி நல்ல இலக்கியக் கருத்துகளை மக்களிடம் சினிமாப் பாடல் வாயிலாக சென்று சேர்க்க இயல்கிறது. அந்த வகையில் பல்வேறு இலக்கியங்கள் திரையிசைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றிருந்தாலும் இக்கட்டுரையில் திரையிசைப் பாடல்களில் சங்க இலக்கியம் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தினை ஆராய்ந்து அறியலாம்.

திரையிசைப் பாடல்களில் குறுந்தொகையின் செல்வாக்கு

காதல் என்பது அறிவு வழிப்பட்டதால், உணர்வு வழிப்பட்டது. எனவே, தம்மைப் பற்றியோ நமது காதலைப் பற்றியோ நினைவு கொள்கின்றபோது காதலரின் உள்ளம் பிரிந்து செல்ல நினைக்கும். இப்படித்தான் குறுந்தொகைத் தலைவி ஒருத்தி நினைக்கின்றாள். அவள் தோழி தலைவனைப் பழித்துப் பேசுவதனைக் கேட்கும்போது, அவள் தன் தலைவனுக்கும் தனக்கும் உள்ள உறவு எப்படிப்பட்டதென்றும் எந்த அளவிற்கு சிறந்தது என்றும் விளக்க முற்படுகின்றாள்.

*“நிலத்தினும் பெரிதே வானினும் உயர்ந்தன்று
நீரினும் ஆர்அளவு இன்றே சாரல்
கருங்கோல் குறிஞ்சிப்பூக்கொண்டு
பெரும்தேன் இழைக்கும் நாடனோடு நட்பே” (குறுந்:3)*

என்பது அந்தத் தலைவியின் கணிப்பு. தலைவனுக்கும் அவளுக்கும் இடையே உள்ள நட்பு இந்த உலகத்தை விடப் பெரியதாம். இந்த உலகத்தில் உள்ள வானத்தைவிடவும் கடலை விடவும் பெரியதாகும். இவ்வாறு அவள் தோழியிடம் சொல்லிப் பெருமைக்கொள்கின்றாள். குறுந்தொகையாசிரியர் காதலருடைய நட்பைக் காட்ட நிலத்தையும் வானத்தையும் கடலையும் உவமையாகக் காட்டுகின்றார். இதே உவமைகளைக் கண்ணதாசன் கைக்கொள்கின்றபோது,

*“நிலவும் வானும் நிலமும் நீரும்
ஒன்றைவிட்டு ஒன்று செல்லுமோ?
நீயும் நானும் காணும் உறவு
நெஞ்சை விட்டுச் செல்ல எண்ணுமோ?”*

(கண்ணதாசன்திரையிசைப்பாடல்கள், பக்கம் - 45)

எனக் காட்டுகின்றார். எனவே, குறுந்தொகைப் பாடலின் கருத்தோடு கண்ணதாசன் பாடலும் ஒப்புமையுடையதாக இருக்கின்றது. குறுந்தொகைக் காதலரின் அளவுப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு நிற்க கண்ணதாசன் பாடல் காதலரின் உறவுப் பற்றிப் பேசுகின்றது.

மேலும் இந்தக் குறுந்தொகைப்பாடலின் கருத்தை அடியொற்றி கவிஞர் கம்பதாசனும் காதலரின் சிறப்பைப் புலப்படுத்துகின்றார். காதல் உணர்வின் ஆழத்தை உலகிற்கு உணர்த்தும் கம்பதாசனின் அற்புத வரிகள்,

திரையிசைப் பாடல்களில் சங்க இலக்கியத்தின் செல்வாக்கு

“விண்ணின் விரிவிலுமே பெரிது
ஆலவித்திலுமே சிறிது
தண்ணீர்திலுமே மெலிது
உயர் ஜகமதிலுமே பெரிது”

(கம்பதாசன் திரையிசைப் பாடல்கள், பக்கம் - 169)

மின்னல் போலாகும் இந்த வாழ்க்கையே வான் வில்போலுமே இளமை என்று நிலையாமையை நினைந்து காதல்! காதல்! காதல்! கண்டுகொண்டேன் நானே காதல் என்னவென்றுதானே எனக்கிறாள். மேலும், ஒரு குறுந்தொகைப் பாடலில் ஆண்களுக்கு உயிர் ஏதேனும் தொழில் செய்துகொண்டிருப்பதுதான், ஆண்கள் சோம்பேறித்தனத்தை மேற்கொள்ளமாட்டார்கள். சோம்பேறிகள் இவ்வுலகிலே சுகமடையமாட்டார்கள். மே;பித்தான் திரிவார்கள். ஆதலால் தங்கள் உடல் உள்ளவரையிலும், உடலிலே உரம் உள்ளவரையிலும் உழைத்துக்கொண்டுதான் இருப்பார்கள். இந்த உழைப்பே ஆடவர்க்கு உயிராகும். இல்லத்தில் வாழும் பெண்களுக்குக் கணவனைத் தவிர, வேறு உயிர் இல்லை. ஆகையால் அவர்கள் என்றும் கணவனுடன் பிரியாமலிருந்து வாழவே விரும்புவார்கள். இப்படியான உண்மையை நமது காதலர்தான் நமக்குரைத்தார். இவ்வாறு சொல்லிய அவரே நம்மைத் தனியாக விட்டுப்பிரிவார் என்று எண்ணுவது தவறு எனத் தலைவிக்கு ஆறுதல் உரைக்கிறாள் தோழி. இதனை,

“வினையே ஆடவர்க்கு உயிரே! வாள்நுதல்
மனையுறை மகளிர்க்கு ஆடவர் உயிர்: என
நமக்கு உரைத்தோரும் தாமே
அழாஅல் தோழி அழுங்குவர் செலவே” (குறுந் - 135)

என்று குறுந்தொகைப் பாடல் உணர்த்துகிறது. இச்செய்தியின் தாக்கம் பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் பாடலில்,

“கணவன் துணையே நிலையான செல்வம்
கணவன் உயிரே மனையாளின் தெய்வம்
கணவன் சேவையைப் பறிப்பதிலும் எனைப்
பலிக்கொள்ளாலமே மாதா தேவி மாதா”
(பட்டுக்கோட்டைகல்யாணசுந்தரம்பாடல்கள், பக்.64)

இவ்வாறு கணவன், மனைவி உறவு முறையினை ‘சௌபாக்கியவதி’ படத்தில் பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் எழுதியிருப்பதை காணமுடிகிறது.

திரையிசைப் பாடலில் அகப்பட்ட அகநானூற்றுப் பாடல்கள்

எந்த ஒரு பெண்ணும் ஓர் ஆண் மகனை நேசிப்பதற்கு முன் அவன் நல்லவனா? கெட்டவனா? என்பது பற்றிச் சிறிதும் சிந்தித்துப் பார்ப்பது கிடையாது, இளமையின் கவர்ச்சியில் ஈர்க்கப்படுகின்ற பொழுது எதனையும் சிந்தித்துப் பார்க்கும் மனப்பக்குவம் இல்லாது இருக்கிறார்கள். அடுத்தவர் சொல்வதையும் கேட்கத் தயாராக இருக்கமாட்டார்கள். காலப்போக்கில் உண்மையை உணர்கின்ற பொழுது, தன் அறியாமையை எண்ணிக் கண்கலங்கி நிற்பார்கள். இதற்குச் சான்றாக,

*“யாங்குஆ குவல்கொள் யானே? நீங்காது?
முதுமரத்து உறையும் முரவுவாய் முதுபுள்
கதுமெனக்குழறும் கழுது வழங்கு அரைநான்
நெஞ்சநெகிழ் பருவரல் செய்த
அன்பிலாளன் அறிவு நயந்தேனே”* (அகம் : 260)

என்ற அகநானூற்றுப் பாடலைக் குறிப்பிடலாம். நெஞ்சத்தை நெகிழ்விக்கின்ற துன்பத்தை நமக்குச் செய்த அந்த அன்பில்லாதவனுடைய செயலை உண்மையென எண்ணி நானும் அன்று விரும்பினேனே” என்று அகநானூற்று தலைவி வருந்துவதைக் காண முடிகின்றது. இக்காலப் பெண்களின் நிலையும் இதிலிருந்து மாறுபட்டதாகத் தெரியவில்லை. இப்படித்தான் ஒரு காதலை நம்பி ஏமாற்றம் அடைந்த காதலி,

*“உன்னை நம்பினார் கெடுவதில்லை ஆண்டவனே
உன்னை நம்பினார் வாழ்வதில்லை காதலனே*

.....

*கனியை மரமறியும் காதலை மனமறியும்
கனிவிருந்தால் அல்லவோ கன்னியர் நிலை தெரியும்”* (கண்ணதாசன்
திரையிசைப்பாடல்கள், பக்.36)

என்று சிந்திக்காது ஒருவனைக் காதலித்துப் பிறகு அவனது அன்பில்லாத தன்மையை உணர்ந்து புலம்புவதாகக் கண்ணதாசன் தனது பாடலில் சொல்வது இளங்காதலர்க்கு வழி காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

பொருள் வேட்கையால் தலைவியைப் பிரிந்து செல்ல நினைக்கின்ற தலைவன். அதனைத் தலைவியிடம் சொல்லும் மனவலிமை இல்லாதவனாய்த்

திரையிசைப் பாடல்களில் சங்க இலக்கியத்தின் செல்வாக்கு

தோழியிடத்துத் தெரிவிக்கிறான். அதனைக் கேட்ட தோழி அவன் பிரிந்து செல்வதால் தலைவிக்கு ஏற்படும் இன்னல்களை எடுத்துக்கூறுவதாக,

“பெயல்உறு மலரின் கண்பனிவார
ஈங்குஇவள் உழக்கும் என்னாது, வினைநயந்து
நீங்கல் ஒல்லுமோ - ஐய (அகம். 307)

அகநானூற்றுப் பாடல்

அமைந்துள்ளது. இதேபோன்று,
“மயங்கும் கண்ணைப் பாராமல்
கலங்கும் நெஞ்சைக் கேளாமல்
பிரிந்து செல்ல எண்ணாதே - என்
கண்ணீர் பேசும் மறவாதே”

(கண்ணதாசன் திரையிசைப் பாடல், பக்.107)

என்று கண்ணதாசனும் பாடல் புனைந்துள்ளார். எனவே தலைவன் பிரிந்து செல்ல நினைக்கின்ற பொழுது தலைவி அதனை நினைந்து அவனது பயணத்தைத் தடுப்பதற்குக் கண்ணீர் வடிப்பாள் என்ற உண்மை புலப்படுகிறது. மேலும் பெண்களின் கண்ணீருக்கு மிகுந்த வலிமை இருக்கின்றது என்ற உண்மையும் புலப்படும்.

திரையிசைப் பாடலில் கலித்தொகைப் பாடலின் பங்கு

ஓர் ஆண் மகன் பெண்ணொருத்தி மீது காதல் கொள்கின்றான். அதனை அவனிடத்தில் தெரிவிக்கும் மனவலிமை இன்றி, நாள்தோறும் அவளைக் கண்டு ஏங்குவதே அவன் மரபாகிவிட்டது. அவனால் காதலிக்கப்பட்ட அந்தத் தலைவி அவன் தன்மீது கொண்டுள்ள வேட்கையை உணர்கின்றாள். என்றேனும் அவனது உள்ளக்குறிப்பைத் தெரிவிப்பான் என்று எதிர்பார்த்து ஏமாற்றம் அடைகின்ற அவளும் தன்னை அறியாது தன் உள்ளத்தில் அவனுக்கு இடமளித்துவிடுகின்றாள். அதனைக் குறிஞ்சிக்கலி,

“ஐய சிறிதென்னை ஊக்கி எனக்கூறத்
தையல் நன்று என்று அவன் ஊக்க கைநெகிழ்பு
பொய்யாக வீழ்ந்தேன் அவன்மார்பில்! வாயாச்செத்து
ஒய்யென ஆங்கே எடுத்தனன் கொண்டான்மேல்

(குறிஞ்சிக்கலி. 15-19) என்ற பாடல் விளக்குகின்றது. இதனைக் கண்ணதாசன்,

“மெல்ல எனை அணைத்தான்
மேலாகப் பிடித்தான்
கல்லா நான் மறுக்கக்
கனியானேன் சுவைக்க”

(கண்ணதாசன் திரையிசைப்பாடல்கள், பக் - 57.)

என்றுக் குறிப்பிடுவார். எனவே இங்கு கலித்தொகைப் பாடலிலும் கண்ணதாசன் பாடலிலும் ஒரே பொருள் பற்றிப் பேசுகின்றன என்பது விளங்குகிறது.

திரையிசைப் பாடலில் ஐங்குறுநூறு பாடலின் தாக்கம்

திருமணம் முடிந்து தாய்விடு வந்திருக்கின்ற ஒரு தலைவியைத் தோழியானவள் உன் தலைவன் நாட்டில் குடிப்பதற்குக் கூட நீர் கிடைக்காதாமே? நீ எப்படி அங்கு உன் தலைவனோடு வாழ்க்கை நடத்துகின்றாய்? என்று கேட்கின்றாள். அதற்கு அந்தத் தலைவி.

“அன்னாய் வாழி! வேண்டு அன்னை நம் படப்பைத்
தேன் மயங்கு பாலினும் இனிய - அவர் நாட்டு
உவலைக் கூவற்கீழ்
மான் உண்டு எஞ்சிய கலிழி நீரே.” (ஐங்குறு - 203)

என்று பேசுகிறாள். என் தலைவன் நாட்டிலே மான்கள் குடித்துவிட்டுக் கலக்கிச் சென்ற எஞ்சிய அந்தக் கலங்கல் நீர் நம் புறக்கடைத் தோட்டத்தில் உள்ள தேனையும் பாலையும் கலந்து உண்டால் எவ்வளவு சுவையாக இருக்குமோ அதைவிடச் சுவையானது என்று அவள்தன் புகுந்தவீட்டின் பெருமைப் பற்றிப் பேசுகின்றாள். இதேபோன்ற உணர்வை,

கவிஞர் கண்ணதாசன் பெண்களுக்கும் பெற்றோருக்கும் உள்ள உறவு குறித்து எழுதும்போது,

திரையிசைப் பாடல்களில் சங்க இலக்கியத்தின் செல்வாக்கு

“பிறந்த வீடு பெண்கள் வாழ்வில்
சத்திரம் தானே - என்றும்
புகுந்த இடம் சொந்த மென்றும்
சாத்திரம் தானே”

(கண்ணதாசன் திரையிசைப்பாடல்கள், பக் - 57.)

என்று காட்டுகின்றார். புகுந்தவீடுதான் ஒரு பெண்ணிற்குப் பெருமை வாய்ந்தது. அதுதான் தமிழ்ப்பண்பாடு என்று தமிழ்ப்புலவோர் குறிப்பிடுவதை உணரமுடிகின்றது.

திரையிசைப் பாடலில் பரிபாடலின் பயன்

“தீயினுள் தெறல் நீ பூவினுள் நாற்றம் நீ
கல்லினுள் மணியும் நீ சொல்லினுள் வாய்மை நீ
அறத்தினுள் அன்பு நீ மறத்தினுள் மைந்து நீ
வேதத்து மறை நீ பூதத்து முதலும் நீ
வெஞ்சுடர் ஒளியும் நீ திங்கருள் அறியும் நீ!
அனைத்தும் நீ அனைத்தின் உட்பொருளும் நீ” (பரி 63 - 68).

என்ற பாடல் வரிகள் இறைவனை அனைத்தும் நீ என்று உரைத்தப்பின் அனைத்தினுள் பொருளும் நீ என்று கூறுவதன் வாயிலாக, அணுவுக்குள் அணுவாய் அண்டத்தை ஆள்பவன் இறைவன் என்று பொருள்பட உரைப்பதைக் காணலாம். இதனைக் கவிஞர் கண்ணதாசன் தன் கற்பனையில்,

“காலங்களில் அவள் வசந்தம்
கலைகளிலே அவள் ஓவியம்
மாதங்களில் அவள் மார்கழி
மலர்களிலே அவள் மல்லிகை”

(கண்ணதாசன் திரையிசைப்பாடல்கள், பக் - 48.)

என்ற பாடலில் புனைந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது.

புறநானூறும் திரையிசைப் பாடல்களும்

மூவேந்தரும் முற்றுகையிலிருந்த நம் நாட்டில் வெண்ணிலாவும் காயும், அன்றைய திங்களில் நம் தந்தையும் இருந்தார் நம் மாலையும் நம்மிடமிருந்தது.

முனைவர் க. சேகர் , தா. சரவணன்

இன்றைய திங்களில் இவ்வெண்ணிலவில் வென்றெறி முரசினையுடைய வேந்தர் எம்மலையையும் கொண்டார். எம் தந்தையும் இழந்தோம் என்பதை,

“அற்றைத் திங்கள் அவ்வெண்ணிலவின்
எந்தையும் உடையேம் எம் குன்றும்பிறர் கொளார்
இற்றைத் திங்கள் இவ்வெண்ணிலவின்
வென்றுஎறி முரசின் வேந்தர் எம்
குன்றும் கொண்டார் யாம் எந்தையும் இலமே” (புறம்:112)

இதேப் பாடல் தன் காதலனை பிரிந்த காதலி பாடுவதாக அமைத்துள்ளார் கண்ணதாசன்,

“அன்றொருநாள் இதே நிலவில்
அவர் இருந்தார் என்அருகே - நான்
அடைக்கலம் தந்தேன் என் அழகை - நீ
அறிவாயே வெண்ணிலவே”

(கண்ணதாசன் திரையிசைப்பாடல்கள், பக் - 48.)

என்று வெண்ணிலவிடம் அன்று அவர் இருந்தார் இன்று அவர் இல்லை. அதனால் இன்றுபோய் நாளை வா என்று சொல்வதாக அமைந்திருப்பதை கணலாம். மேலும், மற்றொரு பாடலில்,

“அன்று வந்ததும் இதே நிலா
இன்று வந்ததும் அதே நிலா
இன்பம் தந்ததும் ஒரே நிலா
ஏங்க வைப்பதும் ஒரே நிலா”

(கண்ணதாசன் திரையிசைப்பாடல்கள் , பக் - 48.)

என்றும் கண்ணதாசன் பாடல்கள் அமைந்துள்ளதைக் காணமுடிகிறது. இதேப்போன்று வைரமுத்து அவர்களும்,

“அற்றைத் திங்கள் அந்நிலவில்
கொற்றப் பொய்கை ஆடுகையில்
ஒற்றைப் பார்வை பார்த்தவனும் நீயா”

(ஆயிரம் பாடல்கள், வைரமுத்து, பக் - 568)

எனப் பாடல் புனைந்துள்ளார். இவர்களைப் போன்றே கவிஞர் யுகபாரதி அவர்களும் “அற்றைத்திங்கள் வானிடம். அல்லிச் செண்டோ நீரிடம் என்று

திரையிசைப் பாடல்களில் சங்க இலக்கியத்தின் செல்வாக்கு

பாடல் இயற்றியுள்ளதை அறியலாம். இவ்வாறு திரையிசைக் கவிஞர்களிடம் புறநானூற்று பாடலின் தாக்கம் காலந்தோறும் தொடர்வதை காண முடிகிறது.

முடிவுரை

தமிழ் இலக்கியங்களில் சங்க இலக்கியங்கள் காலத்தால் முற்பட்டது. அக்காலம் தமிழிசையின் பொற்காலம் எனலாம். கவிஞர்களின் இதயத்தை சங்க இலக்கியங்கள் வெகுவாகக் கவர்ந்துள்ளன. பல்வேறு கவிஞர்களின் மனதில் அவை ஓர் நிரந்தர தாக்கத்தையும் நீங்கா இடத்தையும் பிடித்துள்ளது. என்பதின் வெளிப்பாடே திரைப்பாடல்களில் ஒலிப்பதை அறிய முடிகிறது. சங்க இலக்கியப் பாடல்களின் கருத்தும் உணர்வும் கவிஞர்களின் கைவண்ணத்தால் இனிமையாகியுள்ளதை நம்மால் உணரமுடிகின்றது. பல்வேறு சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் திரையிசைப் பாடல்களில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அவற்றில் ஒரு சிலப் பாடல்களை இக்கட்டுரையின் வாயிலாக அறியலாம்.

பயன்படுத்திய நூல்கள்

1. இராசமாணிக்கனார்(உரை) - கலித்தொகை (முதல் பதிப்பு 2011), பூம்புகார் பதிப்பகம், சென்னை - 600108.
2. கம்பதாசன்., - கம்பதாசன் திரையிசைப் பாடல்கள் (முதல் பதிப்பு 2016), சாகித்திய அகாதெமி, இரவீந்திர பவன்:35, புதுடெல்லி - 110001.
3. கவிஞர் கண்ணதாசன் திரையிசைப் பாடல்கள், தொகுதி - 1 (முதல் பதிப்பு 2011), கண்ணதாசன் பதிப்பகம், தியாகராயர் சாலை, சென்னை - 17.
4. சாமி சிதம்பரனார் (உரை) - குறுந்தொகைப் பெருஞ்செல்வம், தொகுதி - 1 (முதல் பதிப்பு 2011) பூம்புகார் பதிப்பகம், சென்னை - 600 108.
5. ராஜேஸ்வரி சீ. (தொ.ஆ), - பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் பாடல்கள் (முதற்பதிப்பு 1999),
6. வைரமுத்து - ஆயிரம் பாடல்கள் (முதற்பதிப்பு 2011), சூர்யா லிட்ரேசட்சர் (பி)லிட், சென்னை - 17.
7. அகநானூறு (முதல் பதிப்பு 2004), நியூசெஞ்சரி புக்ஹவுஸ், அம்பத்தூர், சென்னை - 98.
8. ஐங்குறுநூறு (முதல் பதிப்பு 2004), நியூசெஞ்சரி புக்ஹவுஸ், அம்பத்தூர், சென்னை - 98.
9. பரிபாடல் (முதல் பதிப்பு 2004), நியூசெஞ்சரி புக்ஹவுஸ், அம்பத்தூர், சென்னை - 98.
10. புறநானூறு (முதல் பதிப்பு 2004), நியூசெஞ்சரி புக்ஹவுஸ், அம்பத்தூர், சென்னை - 98.